

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ एतत्प्रकृतशक्त्यार्जुनहननं ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ एषकृत्स्नः जयं प्रति अर्जुनस्येत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

कुणेर्यथाहस्तगतं द्विद्येत्फलं वलीयसा ॥ तथाशक्तिरमोघासामोघीभूता घटोत्कचे ॥ ७ ॥ यथावराहस्यशुनश्चयुध्यतोस्तयो रभावे श्वपचस्यलाभः ॥ मन्ये वि
द्वन्वासुदेवस्य तद्दुष्टे लाभः कर्णहैडिबयोर्वै ॥ ८ ॥ घटोत्कचो यदि हन्याद्विकर्णं परोलाभः स भवेत्पाण्डवानां ॥ वैकर्तनोवायदितं निहन्यात्तथापि कृत्यं शक्तिना
शाकृतं स्यात् ॥ ९ ॥ इति प्राज्ञः प्रज्ञयै तद्विचिंत्य घटोत्कचं सूतपुत्रेण युद्धे ॥ अघातयद्वासुदेवो नृसिंहः प्रियं कुर्वन्पाण्डवानां हितं च ॥ १० ॥ संजय उवाच ए
तच्चिकीर्षितं ज्ञात्वा कर्णस्य मधुसूदनः ॥ नियोजयामास तदा द्वैरथैराक्षसेश्वरं ॥ ११ ॥ घटोत्कचं महावीर्यं महाबुद्धिर्जनार्दनः ॥ अमोघायां विघातार्थं राजन्
मंत्रिते तव ॥ १२ ॥ तदैव कृतकार्या हिवयं स्याम कुरुह ॥ नरक्षेद्यदिकृष्णस्तं पार्थ कर्णान्महारथात् ॥ १३ ॥ साश्वध्वज रथः संख्येधृतराष्ट्रपते दुवि ॥ विनाजना
र्दनं पार्थो योगानामीश्वरं प्रभुं ॥ १४ ॥ तैस्तैरुपायैर्बहुभीरक्ष्यमाणः स पार्थिव ॥ जयत्यभिमुखः शत्रून्पार्थः कृष्णेन पालितः ॥ १५ ॥ सविशेषात्त्वमोघायाः कृ
ष्णो रक्षत पाण्डवं ॥ हन्याद्विप्रं हि कौंतेयं शक्तिर्दक्षमिवाशनिः ॥ १६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच विरोधी च कुमन्त्री च प्राज्ञमानीममालजः ॥ यस्यैष समतिक्रान्तो
वधोपायोजयं प्रति ॥ १७ ॥ सवाकर्णो महाबुद्धिः सर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ नमुक्तवान्कथं सूतताममोघांधनं जये ॥ १८ ॥ तवापि समतिक्रान्तमेतद्भावल्गणे कथं ॥
एतमर्थं महाबुद्धेयत्त्वयानावबोधितः ॥ १९ ॥ संजय उवाच दुर्योधनस्य शकुनेर्मम दुःशासनस्य च ॥ रात्रौ रात्रौ भवत्येषानित्यमेव समर्थना ॥ २० ॥ श्वः
सर्वसैन्यानुत्सृज्य जहिकर्णधनं जयं ॥ प्रेष्यवत्पाण्डुपंचालानुपभोक्ष्यामहेततः ॥ २१ ॥ अथवानिह ते पार्थ पाण्डवान्यतमंततः ॥ स्थापयेद्यदि वार्ष्णेयस्तस्मात्कृ
ष्णो हि हन्यतां ॥ २२ ॥ कृष्णो हि मूलं पाण्डूनां पार्थः स्कंध इवोद्भूतः ॥ शाखा इव तेरे पार्थाः पंचालाः पत्रसंज्ञिताः ॥ २३ ॥ कृष्णाश्रयाः कृष्णबलाः कृष्णनाथाश्च पाण्ड
वाः ॥ कृष्णः परायणं चैषां ज्योतिषां मि वचं द्रमाः ॥ २४ ॥ तस्मात्पर्णानि शाखाश्च स्कंधं चोत्सृज्य सूतज ॥ कृष्णां हि विद्धि पाण्डूनां मूलं सर्वत्र सर्वदा ॥ २५ ॥ हन्या
द्यदि हि दाशार्हकर्णो यादवनंदनं ॥ कृत्स्नावसु मती राजन्वशेतस्य न संशयः ॥ २६ ॥ यदि हि सनिहतः शयीत भूमौ यदु कुल पाण्डवनंदनो महात्मा ॥ ननु तव वसुधा
नरेन्द्र सर्वासि गिरि समुद्र वनावशं व्रजेत ॥ २७ ॥ सातु बुद्धिः कृताप्येवं जाग्रति त्रिदशेश्वरे ॥ अप्रमेये त्वर्षी केशेशुद्धकालेऽप्यमुद्यत ॥ २८ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥